

vel mener, at det er noget irregulært at stemme for Forslaget, men han synes dog at ønske at finde en Form for en Sympatitilkendegivelse for et Forslag af denne Natur. Jeg skal ganske overlade til det ærede Medlem fra Sorø og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, hvordan de ville ordne sig med Hensyn til deres Sympatitilkendegivelser. Her er der fremsat et Spørgsmaal til Afgørelse ved 3die Behandling; som ikke — det gaar jeg ud fra — er drøftet i Udvalget, og i alt Fald ikke med Ministeren, uagtet jeg to Gange har haft Samraad med Finansudvalget om Spørgsmaal vedrørende de Punkter, der vedkomme Landbrugsministeriet.

De Herrer kunne heller ikke sige, at der siden har været rejst Samraad i den Anledning. Jeg ser, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har Samraadslisten (*K. M. Klausen*: Ja det har jeg). Maa jeg ikke laane den. (*K. M. Klausen*: Det er kedeligt, at Ministeren ikke har den selv). Det er egentlig et Aktstykke, som ikke vedkommer Tinget, men da jeg ser, at Samraadslisten er kommen herved, siger jeg det ærede Medlem Tak for at faa Lov til at laane den. Det hedder her — det var forud for 2den Behandling —, at man ønskede et Samraad om Bevilling til Forhøjelse af Skovarbejdernes Lønninger. (*K. M. Klausen*: Nej, det var ikke ved 2den Behandling). Nej, men det var i anden Omgang for 14 Dage eller 3 Uger siden, efter at man havde vedtaget Betænkningen af 12. Februar, i hvilken man siger, at det Spørgsmaal, som var rejst ved et Andragende fra Silkeborg Skovdistrikts Arbejdere, henvises til Landbrugsministerens Overvejelse. Saa rejstes der ganske uformodet og umotiveret Begæring om Samraad vedrørende Bevillingen til Skovarbejdernes Lønning (*K. M. Klausen*: Saa er det jo rejst!) Ja, saa er det rejst, men hvad ligger der i Spørgsmaalet? Det staaar der ikke noget om. Hvad betyder det? Jeg maatte gaa ud fra, at det er Silkeborgsspørgsmaalet om igen, som var afgjort, og jeg blev ikke modsagt med et eneste Ord. Jeg blev ikke oplyst om, at det var andet end Silkeborgsspørgsmaalet om igen. Der faldt ikke et eneste Ord om, at det var Skovarbejdernes Løn i Almindelighed og Akkordpriserne, og hvad dermed staaar i Forbindelse, man vilde forhandle om. Det er ikke blevet berørt for mig nogensinde, og der er ikke oplyst det fjerneste for mig om, at der vilde

blive stillet et Forslag som dette om at forhøje Daglønnen med 40 Øre og Akkordprisen med 20 pCt. I Finansudvalget argumenterede jeg ud fra den Forudsætning, at det kun var Arbejderne i Silkeborg Skovdistrikt, der var Tale om, og der blev ikke talt et eneste Ord derimod. Tværtimod, man gik ind paa Argumentationen, og det ærede Medlem sagde netop, at dette Spørgsmaal ikke kom til Afgørelse, efter Andragendet, forinden Finansloven havde forladt Tinget. Derfor ønskede han det omtalt nu. Og det ærede Medlem lod mig blive i den Tro, at det var Silkeborg Skovdistrikts Arbejdere, der forhandlede om, og ikke andet.

Nu stiller man Forslag om at tage hele Skovarbejderspørgsmaalet op og med et eneste Pennestrøg bestemme, at de skulle have 40 Øre mere pr. Dag og 20 pCt. Forhøjelse af Akkordpriserne uden Hensyn til de lokale Forhold, uden at dette er drøftet i Finansudvalget — ja, det antager jeg —, i alt Fald er det ikke med et Ord drøftet mellem Finansudvalget og Ministeren. Jeg siger, at en saadan Fremgangsmaade er — ja, jeg vil ikke bruge for stærke Udtryk — overordentlig løs. (*K. M. Klausen*: Brug kun det stærke Udtryk!) Jeg bruger ogsaa det Udtryk, at det er en meget løs Fremgangsmaade. Hvis man var besjælet af Iver efter at faa noget ud af denne Sag, vilde man have anlagt sin Forretningsgang under noget andre Former. Jeg fraraader derfor allerede af rent formelle Grunde Tinget at stemme for dette Ændringsforslag. Jeg gør det ogsaa af den reelle Grund, at vi ikke med et Pennestrøg kunne uden videre bestemme, at nu skal der lægges 20 pCt. til Akkordpriserne og 40 Øre til Daglønnen, uden at man er i Stand til at tage Hensyn til, om det ogsaa er rigtigt af Hensyn til samtlige de mange forskelligartede Forhold paa de forskellige Pladser. De Herrer have afgivet Betænkning sammen med de andre Grupperes Repræsentanter over Silkeborg-Andragendet, og andet har ikke foreligget til Forhandling mellem Udvalget og mig. Jeg holder mig dertil og til det alene. De have afgivet Betænkning og deri Indstilling om, at Tinget skal henvise Andragendet til Landbrugsministerens Undersøgelse. Jeg har paa Forhaand, inden denne Beslutning blev tagen, i Finansudvalget erklæret mig rede til at tage mod denne Indstilling, og jeg forsikrer de Herrer, at jeg skal gøre den til Genstand for den velvilligst mulige Overvejelse, som der er udtalt Ønske om. Men